

TÔI LÀ LOẠI KI-TÔ HỮU NAO?

Chi Trần chuyên

TÔI có quá nhiều kể hoa ch, quá nhiều dấn tính cho cuộc sống, nên TÔI chẳng còn chỗ để cho Thiên Chúa hoa t đổ ng.

Với tôi, đời sống thiêng liêng là chất liệu làm nên người Ki-tô hữu. Đời sống thiêng liêng ẩn tàng trong sự kết hiệp mật thiết với Thiên Chúa. Câu nguyện là hành động và là nhịp đập của con tim, giúp người Ki-tô hữu đi vào chiều sâu trong huyền nhiệm nơi tình yêu Đức Ki-tô. Đây không chỉ đơn thuần là việc làm của lý trí, nhưng phần lớn là việc làm của con tim, bởi vì chỉ có con tim mới hiểu rõ được con tim. Trong thời kỳ nhất của thánh Gioan Tông đồ, có đoạn nói đến nguồn mạch của Đức Ái như sau: “Ai không yêu thì không biết Thiên Chúa, và Thiên Chúa là tình yêu.” (1 Ga 4,8) Hay trong cùng một ý tưởng đó, Thánh Gioan Bosco cũng thời rùng: “Giáo dục là việc làm của con tim.” Đúng thế, chúng ta không thể làm nên đời sống Ki-tô hữu nếu chúng ta không biết yêu thì, và câu nguyện là cách chúng ta đào sâu, kín múc nguồn tình yêu vô tận nơi Thiên Chúa, Đấng là nguồn mạch của tình yêu.

Trước khi đi chi u không hình, Chúa Giê-su vào vườn cây dâu mà câu nguyện. Trong tình lặng và cô quạnh, Ngài đã thân thưa cùng Thiên Chúa Cha, đã lắng nghe và vâng phục thánh ý Thiên Chúa là Cha của Ngài. Chúa Giê-su cũng bị cám dỗ, cũng lo lắng và Ngài đã mạnh mẽ thân thưa rùng: “Lạy Cha, nếu Cha muốn, xin cất chén này xa con. Tuy vậy, xin đừng cho ý con thể hiện, mà là ý Cha.” Lòng Chúa xao xuyến bồi hồi, Chúa tha thiết khẩn xin Chúa Cha, mô tả câu xin của đấng Con tha o hiểu, mô tả câu xin chân thành của Kẻ đang gặp thử thách. Cuộc sống hằng ngày của chúng ta thì sao? Chắc hẳn cũng đây những thử thách, những khó khăn và cả những bế tắc. Khi ấy, chúng ta như thế nào? Phải chăng là khóc lóc u buồn? Phải chăng là trốn chạy khỏi thử thách của ta? Thử hỏi, có bao giờ chúng ta cầu xin Chúa, có bao giờ chúng ta thân thưa với Chúa về cuộc sống, về con người và cả những khó khăn ấy của ta không? Chúng ta đừng vô tội than trách, cũng đừng buồn lòng na nản chí, vì Thiên Chúa luôn lắng nghe và thấu suốt mọi sự. Trong thời của thánh Gia-cô-bê Tông đồ, ngài có nói đến những ích lợi của thử thách: “Đức tin có vượt qua thử thách mới sinh ra lòng kiên nhẫn.” (Gc 1,2) Nếu không tin tưởng, chúng ta cũng không có quyền gì than trách Chúa; bởi lẽ, thánh Gia-cô-bê cũng mạnh mẽ khẳng định rằng: “Khi bị cám dỗ, đừng ai nói: Tôi bị Thiên Chúa cám dỗ, vì Thiên Chúa không thể bị cám dỗ làm điều gì xấu và chính Người cũng không cám dỗ ai. Nhưng mỗi người có bị cám dỗ, là do dục vọng của mình lôi cuốn và dùng môi mà bắt. Rồi môi khi dục vọng đã cuốn mang thì đưa ra tội; còn

tôi khi đã phạm rồi thì sinh ra cái chết.”(Gc 1, 13-15)

Mặt khác, cuộc sống ngày nay đem đến cho con người quá nhiều thử, và những thử thách đã chi phối mà như mẹ đến đời sống Thiên liêng của họ. Nói một cách đơn giản, thế giới ngày nay đang có quá nhiều tiếng ồn, và tôi cũng đang thấy rõ điều đó. Tiếng ồn đi ngược lại với sự thanh lắng, nó phá vỡ khoa học không trầm lắng của đời sống câu nguyện Thiên liêng. Một cách gián tiếp, những tiếng ồn ấy đang kéo người Kitô hữu ngày một xa rời Thiên Chúa. Khi gặp một sự thách thức, chúng ta dễ dàng tìm kiếm sự giải khuây với các thú vui của đời đời này. Nhưng lúc gặp ngã và thất bại, chúng ta cũng dễ bám víu vào kẻ này, người khác. Chúng ta đang muốn tìm sự đồng cảm, tìm cảm giác an toàn; nhưng, chúng ta đang tìm sai điạ điếm. Tôi cũng thế, tôi đã từng và cũng đôi ba lần như thế. Nên tôi có thể nói, Thiên Chúa của chúng ta không có trong những ồn ào và xô bồ đó. Tôi phải công nhận rằng: những thú vui trần mắt dễ lôi cuốn tôi hơn là sự tĩnh lặng để gặp gỡ Thiên Chúa. Khó khăn nhất của đời này đây là chúng ta chưa kiên nhẫn để lắng nghe Thiên Chúa, để chờ đợi lâu hơn với Người. Chúng ta có quá nhiều kế hoạch, quá nhiều dự tính cho cuộc sống, nên chúng ta chẳng còn chỗ để cho Thiên Chúa hoạt động.

Ngoài ra, cuộc sống hiện đại và tiên nghi ngày nay đang dần khiến con người mất đi thái độ kiên trì. Có lẽ chúng ta đã từng nghe về việc một người bạn, bạn của đến nhà bạn mình xin ba cái bánh, vì anh có người bạn khác đến ghé nhà. Và rồi, anh ta đã bị từ chối vì nhiều lý do, nhưng cuối cùng Chúa Giê-su đã nói cho chúng ta biết rằng anh ta đã đến cửa toan lòng, vì anh ta cố lý ra đó (Lc 11,5-6). Nhìn lại cuộc sống mình, đã bao giờ chúng ta cố lý ra đó như cách Chúa Giê-su đã nói chưa? Hay cuộc đời là đã bao giờ chúng ta cố lý ra với Chúa hay chưa? Thái độ ấy là cần thiết cho một kẻ kêu xin. Điều ấy thể hiện cho sự thiện chí và thành tâm của kẻ kêu xin. Chắc hẳn Thiên Chúa chẳng ngại để ta chi u thiện hay pha ra về tay trắng khi chúng ta cầu đến, kêu xin Người. Thái độ này, sự kiên trì của chúng ta chẳng sánh được với lòng nhân của Thiên Chúa, nhưng sự kiên trì ấy có thể đi vào sâu bên trong lòng trắc ẩn của Thiên Chúa. Sự kiên trì là một biểu hiện của thiện cho một Đức Tin sống động, thánh Phao-lô khuyến khích đi như: “Đức Tin được nuôi dưỡng hằng ngày như sự kiên trì.” Chúng ta dễ mất sự kiên trì khi chúng ta chi u thách; nhưng chính trong những thách thức ấy, nếu chúng ta vượt qua được, thì sự kiên trì của chúng ta sẽ lớn mạnh và sinh hoa kết quả với tình yêu mà Đức Tin trong Đức Kitô.

Đừng trờ những thử thách của đời đời, chúng ta hãy trờ nên một con người khôn khéo để cho những giá trị đúng đắn cho mình. Khi ấy, chúng ta sẽ hiểu rằng đâu là điều chúng ta yêu mến. **“Ai có và giữ các điều răn của Thầy, người ấy ấy mới là kẻ yêu mến Thầy. Mà ai yêu mến Thầy, thì sẽ được Cha Thầy yêu mến. Thầy sẽ yêu mến người ấy, và sẽ tỏ mình ra cho người ấy.” (Ga 14,21)**

Nếu yêu mến Thiên Chúa, BẠN VÀ TÔI sẽ được nhiều niềm vui hơn cả, vì gia đình của ta chỉ có và duy nhất nơi Thiên Chúa là Đấng vĩ đại nhất, là nguồn mạch và chúng đi chung một sự. Nhờ Chúa Giê-su, TÔI biết trao ban toạ độ thân xác mình cho Thiên Chúa, để như Người, TÔI có thể tin tưởng và phó thác, nơi đây riêng cho kẻ vì yêu mà đến.

Lưu Hành
